

1. ODSIEC (3) *vb pf*

o oraz e jasne.

inf odsiec (1). ◇ *praet* 3 *sg m* odsi(e)kł (2).

Sł stp notuje, *Cn brak*, *Linde bez cytatu*; poza tym XVIII w.: *odsiec się*.

1. *Odciać, odrąbać* [co] (2) : ysze szlyachathny voczyech szregul [...] othszyekł drwy vszyeny y pothvoye szyekł *ZapWar 1505 nr 1994*; *Deartuare*, Członki odłamąć/ Odłiec. *Mqcz 78c*.

2. *Odpędzić wroga, siekąc bronią białą* [kogo] (1) : káždy śwego goni. [...] SIS przypadnie ná tłuſtym báránie/ Y odśiekł ich *KmitaSpit B4*.

3. [*Odeprzeć zbrojnie* [co od czego]: A gdy Towćiwł moc swoię złączył z Niemcámi Liflandſkimi/ odbił Litewſkie vphy y odłiekł od Połocká *StryjKron 327.*]

Synonimy: 1. *odciąć, oderznąć, odkroić, odrazić, odrzazać*.

Formacje współrdzenne cf SIEC.

Cf **ODSIECZENIE, ODSIECZONY**

LWil